

О. А. Гончарова, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького

МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Гончарова О. А.

Мотиваційний компонент готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності

У статті наведено теоретичний аналіз поняття готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності, надано детальну характеристику мотиваційного компоненту вищезазначеної готовності. Висвітлено погляди сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців на проблему впровадження нововведень у навчально-виховний процес і створення відповідної бази для підготовки вчителя до використання новацій у професійній діяльності. Надано власне трактування поняття готовності вчителя до інновацій, яка проявляється у спрямованості його дій на постійне вдосконалення, оптимізацію та оновлення професійної діяльності через поінформованість про закономірності та сучасні тенденції розвитку освіти, нові технології та авторські методики навчання та виховання, нововведення та новації у сфері педагогічної діяльності. Вказано на соціальні установки, інтереси, потреби, мотиви, які сприяють формуванню готовності майбутнього педагога до роботи в інноваційному режимі, проаналізовано сутність професійної етики, професійно-педагогічних ідеалів, поглядів, принципів, переконань, які лежать в основі ціннісно-професійної орієнтації майбутнього вчителя ініціюють готовність діяти відповідно до них. У статті представлено результати констатувального експерименту щодо виявлення рівня сформованості мотиваційного компоненту готовності до інновацій у сучасного студента, надаються висновки та окреслено подальші перспективи дослідження.

Ключові слова: інноваційна діяльність, готовність, майбутній вчитель, мотиваційний компонент готовності до інновацій.

Гончарова О. А.

Мотивационный компонент готовности будущего к инновационной деятельности

В статье представлен теоретический анализ понятия готовности будущего учителя к инновационной деятельности, содержится подробная характеристика мотивационного компонента вышеупомянутой готовности. Освещены взгляды современных отечественных и зарубежных ученых на проблему внедрения

нововведень в учебно-вспитательний процес и створення відповідної бази для підготовки вчителя к використанню новацій в професійній діяльності. Представлено власну трактовку поняття готовності вчителя к інноваціям, котра проявляється в направленості його дій на постійне вдосконалення, оптимізацію и оновлення професійної діяльності через осведомленість о закономірностях и сучасних тенденціях розвитку освіти, нові технології и авторські методики навчання и виховання, нововведення и новації в сфері педагогічної діяльності. Представлені соціальні установки, інтереси, потреби, мотиви, сприяючі формуванню готовності майбутнього педагога к роботі в інноваційному режимі, проаналізована сутність професійної етики, професійно-педагогічних ідеалів, поглядів, принципів, переконань, котрі лежать в основі ціннісно-професійної орієнтації майбутнього вчителя и ініціюють готовність діяти в відповідності з ними. В статті представлені результати констатуючого експерименту по виявленню рівня сформованості мотиваційного компонента готовності к інноваціям у сучасного студента, надаються висновки и окреслені далішні перспективи дослідження.

Ключеві слова: інноваційна діяльність, готовність, майбутній вчитель, мотиваційний компонент готовності к інноваціям.

На сьогодні проблема інноваційної діяльності та поширення інновацій набула популярності як у наукових, так й освітянських колах. Необхідно відмітити, що нововведення у педагогіці, як і будь-які інші новації, породжують проблеми, пов'язані з необхідністю поєднання інноваційних програм з державними програмами виховання і навчання, співіснування різних педагогічних концепцій. Впровадження нововведень у педагогічний процес вимагає принципово нових методичних розробок, підвищеної якості педагогічного новаторства, а саме підготовки нової формації вчителів, які були б відкриті до „нового”, готові до імплементації інновацій у власну професійну діяльність. Таким чином, на заваді поширенню педагогічних нововведень стає низка факторів, серед яких невідповідність нових типів навчально-виховних закладів вимогам батьків, які здебільшого орієнтуються на традиційні стандарти навчання і виховання, відсутність чіткої програми та навчальних планів підготовки майбутнього вчителя до інноваційної діяльності.

Проблему формування професійної готовності та її структуру досліджували Г. Балл, А. Деркач, М. Дяченко, Л. Кандибович, Л. Карамушка,

О. Коберник, Д. Мазоха, В. Моляко, С. Равикович та інші науковці. Проблеми спрямування вчителя на інноваційну творчу діяльність присвятили свої роботи К. Ангеловські, Х. Барнетт, Г. Бассетт, К. Бондарева, Л. Ващенко, О. Гуменюк, І. Дичківська. Основи формування особистості вчителя, його здатності до інноваційної педагогічної діяльності окреслено в дослідженнях Г. Ільяхінської, І. Зязюна, В. Кременя, О. Наїна, І. Підласого, А. Підласого, С. Подмазіна, О. Савченко, Н. Юсуфбекової, М. Ярмаченка та інших учених.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується ця стаття. Незважаючи на наявність наукових праць із проблеми формування готовності майбутніх педагогів до професійної діяльності, вона залишається нерозв'язаною. Особливої актуальності вирішення цього завдання набуває у світлі змін, які відбуваються сьогодні у початковій та загальноосвітній школі.

У зв'язку з вищезазначеним, метою нашої статті є теоретичний аналіз сутності та структури мотиваційного компонента готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності.

Проблема готовності до професійної діяльності стала об'єктом наукових досліджень декілька століть назад. В її розвитку виокремлюємо наступні етапи. На першому етапі (кінець XIX – початок XX століття), як зазначає В. Бочелюк [1, с. 180], готовність вивчалась з проникненням у психічні процеси людини. Саме в цей період склалося розуміння готовності як настанови. На другому етапі (середина XX століття) готовність розглядали як певний феномен стійкості людини до зовнішніх та внутрішніх впливів. А. Линенко [2, с. 126] пов'язує цей етап із науковими розробками у галузі теорії діяльності, коли готовність досліджували з точки зору емоційно-вольового та інтелектуального потенціалу особистості та її схильності до конкретного виду діяльності. На сучасному етапі (кінець XX – початок XXI століття) розвитку науки готовність до професійної діяльності вивчається у двох контекстах: функціональному й особистісному.

Готовність до педагогічної діяльності визначається сучасними вченими

як наявність у суб'єкта образу структури певної діяльності та постійної спрямованості свідомості на її виконання [3, с. 19]; як складне інтегральне професійно значуще нововведення, сутність якого становить взаємодія мотиваційно-орієнтаційного, змістово-операційного та оцінювально-рефлексивного компонентів [4, с. 52]; як фахова компетентність, яку характеризують сукупність взаємопов'язаних сутнісних орієнтацій, відповідних знань, вмінь та навичок [5].

Основну увагу в даній статті ми зосереджуємо на мотиваційному компоненті інноваційної діяльності, який розглядаємо у двох аспектах: оцінка місця професійної мотивації у загальній структурі мотивів та особистісне ставлення педагога до змін, його сприйнятливість до нововведень. Мотиваційний компонент має для суб'єкта діяльності особистісне значення, адже зміцнює зацікавленість цією діяльністю й перетворює задані зовнішні настанови на внутрішні потреби майбутнього вчителя [6, с. 183].

У межах констатувального експерименту, досліджуючи стан готовності педагогів до інноваційної діяльності, також було проведено опитування вчителів м. Мелітополя, Мелітопольського району та м. Рівне, Рівненського району щодо їхнього ставлення до педагогічних інновацій. В експерименті взяли участь 104 респонденти. Більшість вчителів (49,4%) вказали на той факт, що проблема впровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес є на часі дуже актуальною; 31% – вважають її скоріш актуальною, ніж ні; 19,6% – байдуже ставляться до означеної проблеми. Щодо ініціатора впровадження педагогічних інновацій, то останнім, на думку 33,8% вчителів, повинна стати адміністрація школи, 31,2% – вчитель, 28,6% – місцевий (районний) відділ освіти, 4,2% та 2,2%, відповідно, батьки та учні. Наведені дані свідчать про те, що вчителі усвідомлюють потребу в оновленні навчально-виховного процесу в школі взагалі та підвищенні якості навчання зокрема, але, водночас, саме педагогічна діяльність вчителів є недостатньо зосередженою на проблемах упровадження педагогічних інновацій у навчально-виховний процес [7, с. 103].

В результаті опитування вчителів було виявлено мотиви, які спонукають їх застосовувати нововведення. Так, 57,6% респондентів вважають такими тиск з боку адміністрації, 26,4% – упевнені в тому, що використання інновацій збільшить ефективність роботи, 12,5% – провідним мотивом назвали бажання самоствердитися, і лише 3,5% вчителів обрали матеріальну нагороду як мотив здійснення інноваційної діяльності. Проте на запитання „Чи є у Вас потреба у професійному самовдосконаленні?” більшість (89,2%) дали позитивну відповідь, 7,6% респондентів відповіли „скоріше так, ніж ні”, а 3,2% – дали негативну відповідь [7, с. 104].

І. Чорней вважає, що мотивація особистості педагога обумовлена його професійними інтересами, ціннісними орієнтаціями, ідеалами. Вона виявляється як у всій його професійній життєдіяльності, так і в окремих педагогічних ситуаціях, визначає його сприйняття зовнішніх подій і логіку поведінки [8].

Мотиваційний компонент передбачає оволодіння цілісним змістом діяльності шляхом формування перспективних, внутрішньо вмотивованих ліній, дій, соціальних установок, інтересів, потреб, мотивів, які спонукають до сформованості готовності роботи в інформаційному середовищі майбутніх учителів гуманітарних дисциплін. Тобто мотив виступає спонукальною причиною, приводом до дії – формування готовності майбутніх учителів гуманітарних дисциплін до роботи в інформаційному середовищі.

Висновки з цього дослідження й перспективи подальших розвідок у цьому напрямку. Підсумовуючи все вищевикладене, можна зробити висновок про те, що мотиваційний компонент готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності виражає усвідомлене ставлення педагога до інноваційних технологій, вказує на їх роль в розв'язанні актуальних проблем педагогічної освіти. Цей компонент виявляється як у всій професійній життєдіяльності педагога, так і в окремих педагогічних ситуаціях, визначає його сприйняття зовнішніх подій і логіку поведінки, пробуджує у вчителів особистісно значиме ставлення до об'єкта і предмета професійної діяльності;

сприяє виробленню навичок аналізу та прагненню до активного вирішення нестандартних педагогічних ситуацій, інтересу до планування та освоєння інновацій; налаштовує на формування настрою і постійної орієнтації на інноваційну діяльність.

Література

1. Бочелюк В. Й. Психологічні засади готовності учасників освітньої діяльності до управління інноваційними процесами в школі: дис. ... доктора психолог. наук: 19.00.05 / В. Й. Бочелюк. – К. – 2004. – 433с.

2. Линенко А. Ф. Теория и практика формирования готовности студентов педагогических вузов к профессиональной деятельности: дис. ... доктора пед. наук: 13.00.01; 13.00.04 / А. Ф. Линенко – К., 1996. – 403 с.

3. Сластенин В. А. Формирование личности учителя советской школы в процессе профессиональной подготовки / В. А. Сластенин. – М. : Просвещение, 1976. – 158 с.

4. Козлова О. Г. Підготовка вчителя до інноваційної діяльності в системі післядипломної освіти: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / О. Г. Козлова. – К., 1999. – 235 с.

5. Кловак Г. Т. Генеза підготовки майбутнього вчителя до дослідницької педагогічної діяльності у вищих педагогічних навчальних закладах України (к. ХІХ-ХХ ст.): автореф. дис.. на здобуття наукового ступеня доктора пед. наук / Г. Т. Кловак. – К., 2005. – 40 с.

6. Богданова І. М. Оновлення професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів на основі застосування інноваційних технологій / І. М. Богданова // Педагогіка і психологія. – 1997. – №4. – С. 174 – 184.

7. Гончарова О. А. Педагогічні умови підготовки майбутнього вчителя іноземної мови до інноваційної діяльності / О. А. Гончарова. – Дис... канд. пед. наук: 13.00.04. – К., 2008. – 221 с.

8. Чорней І. Д. Формування готовності студентів до інноваційної виховної діяльності з молодшими школярами у процесі педагогічної практики:

автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: 13.00.07 „Теорія і методика виховання” / І. Д. Чорней. – Київ, 2012. – 20 с.

Goncharova O. A.

Motivational Component of Future Teacher's Readiness for the Innovative Activity

The article deals with a theoretical analysis of the concept of future teacher's readiness for the innovative activity. It gives a detailed description of the motivational component of the above mentioned readiness, presents the views of contemporary domestic and foreign scholars to the problem of innovations in the educational process and creating an appropriate framework for training teachers to use innovations in professional activity. The article gives the authorial interpretation of the term of teacher's readiness for the innovation, which is reflected in his actions, focused on continuous improvement, optimization and updating professional activities through awareness of patterns and current trends in education, new technologies and effective methods of training and education, innovations in teaching activity. The article emphasizes the attitudes, interests, needs, motivations that contribute to the formation of future teacher's readiness for work in an innovative mode, analyzes the nature of ethics, professional and pedagogical ideals, beliefs, principles, beliefs, underlying values and professional orientation of future teacher, which initiate willingness to act in accordance with them. The paper presents the results of the experiment, which is aimed at the level of formation of the motivational component of modern student' readiness for innovation. It also provides the conclusions and outlines of future prospects of research.

Key words: innovation, readoness, future teacher, motivational component of the readiness for the innovations.

Відомості про автора

Гончарова Ольга Анатоліївна – заступник директора навчально-наукового інституту соціально-педагогічної та мистецької освіти, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри англійської мови Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького.

Стаття надійшла до редакції 10.09.2013 р.

Прийнято до друку 27.12.2013 р.

Рецензент – к. п. н., доц. Л. С. Журавльова

O. A. Goncharova, Bohdan Khmelnytsky Melithopol State Pedagogical University

MOTIVATIONAL COMPONENT OF FUTURE TEACHER'S READINESS FOR THE INNOVATIVE ACTIVITY

Goncharova O. A.

Motivational Component of Future Teacher's Readiness for the Innovative Activity

The article deals with a theoretical analysis of the concept of future teacher's readiness for the innovative activity. It gives a detailed description of the motivational component of the above mentioned readiness, presents the views of contemporary domestic and foreign scholars to the problem of innovations in the educational process and creating an appropriate framework for training teachers to use innovations in professional activity. The article gives the authorial interpretation of the term of teacher's readiness for the innovation, which is reflected in his actions, focused on continuous improvement, optimization and updating professional activities through awareness of patterns and current trends in education, new technologies and effective methods of training and education, innovations in teaching activity. The article emphasizes the attitudes, interests, needs, motivations that contribute to the formation of future teacher's readiness for work in an innovative mode, analyzes the nature of ethics, professional and pedagogical ideals, beliefs, principles, beliefs, underlying values and professional orientation of future teacher, which initiate willingness to act in accordance with them. The paper presents the results of the experiment, which is aimed at the level of formation of the motivational component of modern student's readiness for innovation. It also provides the conclusions and outlines of future prospects of research.

Key words: innovation, readiness, future teacher, motivational component of the readiness for the innovations.

Nowadays, the problem of innovative activity and diffusion of the innovations has gained popularity both in the scientific and educational circles. It should be noted that innovations in pedagogy, as well as any other types of innovations, generate problems, associated with the necessity of combining innovative programs with national programs of education and training, stimulate the necessity of the coexistence of different pedagogical concepts. Innovations in teaching process

require fundamentally new teaching materials, high quality of teaching methods, as well as the effective training of a new formation of teachers, who would be open to “new” and ready to implement innovations in their professional activity. Thus, pedagogical innovations are spread thanks to a number of factors, including new types of educational institutions according to the demands of parents, who mainly focus on the traditional standards of training and education, the lack of a clear training program and curriculum for future teachers.

The problem of formation of professional readiness for the innovations and their structure has been investigated by G. Ball, A. Derkach, M. Dyachenko, L. Kandybovych, L. Karamushka, O. Kobernik, D. Mazokcha, V. Molyako, S. Ravykovych and other scientists. The problem of teacher’s readiness for innovative creative work has been studied by K. Anhelovski, H. Barnett, G. Bassett, K. Bondareva, L. Vashenko, A. Gumeniuk, I. Dychkivska. Principles of formation of the teacher’s personality, his ability to innovative teaching activities have been outlined in the research of G. Ilyahina, I. Zyazyun, V. Kremen, A. Nain, I. Pidlasiy, A. Pidlasiy, S. Podmazin, A. Savchenko, N. Yusufbekova, M. Yarmachenko and other scientists.

The unresearched aspects of the problem are revealed in this article. Despite the availability of scientific research on the problem of the future teacher’s readiness for the profession, it is remained unresolved. It should be said that the changes that take place today in elementary and secondary school are of particular relevance to this problem solution.

Taking into account all mentioned above, we have to say that the purpose of this article is a theoretical analysis of the essence and structure of motivational component of the future teacher’s readiness for the innovate activity.

The unresearched parts of the problem are presented in this article. The problem of the teacher’s readiness for the profession was the subject of research several centuries ago. In its development the following stages are distinguished. According to V. Bochelyuk [1, p. 180] during the first phase (late 19th – early 20th century), the readiness was studied as the willingness of penetration into the human

mental processes. As a result of this period there appeared an understanding of readiness as guidance. During the second phase (mid-20th century) readiness was viewed as a phenomenon of human resistance to external and internal influences. A. Lynenko [2, p. 126] associates this stage of scientific development with the theory of activity when the readiness was researched in terms of emotional-volitional and intellectual potential of the individual and his susceptibility to a particular activity. At present (end of 20th – beginning of 21st century) the readiness for professional activity is studied in two contexts: personal and functional.

The readiness for the educational activity is defined by modern scholars as a definite image of certain activity's structure and constant conscious will of its implementation [3, p. 19]; as a complex integral professionally meaningful innovations, the essence of which lies in the interaction of motivational orientation, content-evaluation and reflexive components [4, p. 52], and as a professional competence, which is characterized by a set of interrelated intrinsic orientations of relevant knowledge and skills [5].

In this paper, the main attention is given to the motivational component of the teacher's readiness for the innovations, which includes two aspects: evaluation of the place of professional motivation in total sum of personal motives and attitudes of the teacher to changes, his receptivity to innovations. Motivational component is of a great importance for the subject of activity, because the interest in this activity strengthens and transforms the external set guidelines for the internal needs of future teachers [6, p. 183].

While carrying out the experiment, we researched the state of readiness of teachers for the innovations. The teachers of Melitopol, Melitopol region and the city of Rivne, Rivne region took part in the experiment. We researched their relationship to the pedagogical innovations. The experiment included 104 respondents. Most teachers (49.4%) pointed to the fact that the problem of implementation of pedagogical innovations into educational process is very important nowadays, 31% consider it rather urgent, 19.6% of respondents are indifferent to the above mentioned problem. 33.8% of the teachers think that the school administration should become

the initiator of pedagogical innovations implementation, according to 31,2% – a teacher should be the initiator, while 28.6% point to the local (district) department of education, 4.2% and 2.2% respectively emphasized the role of parents and students.

Given results indicate that teachers are aware of the need to upgrade the educational process at the school in general and to improve the quality of teaching in particular. Thus the pedagogical activity of teachers is not focused enough on the problems of pedagogical innovations implementation into the educational process [7, p. 103].

The survey of teachers revealed the motives, which make them apply innovations. Thus, 57.6% of respondents believe that such motives stand for a result of pressure from the administration, 26.4% – believe that the use of innovations increases efficiency of learning, 12.5% – called the desire of self-establishment a leading motive, and only 3.5% of teachers selected material reward as a motive of innovative activity. However, answering the question “Do you have a need for professional self-improvement?” The majority (89.2%) gave a positive response, 7.6% of respondents answered “rather yes than no”, and – 3.2% gave a negative answer [7, p. 104].

I. Chorney believes that the motivation of the teacher is formed due to his professional interests, values, and ideals. It is shaped throughout his professional life, and in particular in pedagogical situations, it determines the perception of external events and the logic of behavior [8].

Motivational component provides a holistic mastering of the activity content by means of the perspective, internally motivated lines, actions, attitudes, interests, needs, motivations, professional development. It leads to the formation of the future teacher's readiness for a work in the informative environment.

Summarizing all mentioned above, we can conclude that the motivational component of future teacher's readiness for the innovative activity is formed through a conscious attitude of a teacher to innovative technologies, indicating their role in urgent education problems solving. This component is revealed both in the professional life of the teacher, and in particular pedagogical situations. It determines

the perception of external events and the logic of behavior, evokes the teacher's personally meaningful relationship to the object and subject of professional activity, promotes the development of analytic skills and the desire to actively solve the innovative pedagogical situations, stimulates interest to the planning and development of innovations; facilitates the wish of the formation and constant focus on the innovative activity.

References

1. Бочелюк В. Й. Психологічні засади готовності учасників освітньої діяльності до управління інноваційними процесами в школі : дис. ... доктора психолог. наук: 19.00.05 / В. Й. Бочелюк. – К., 2004. – 433 с.

2. Линенко А. Ф. Теория и практика формирования готовности студентов педагогических вузов к профессиональной деятельности : дис. ... доктора пед. наук : 13.00.01; 13.00.04 / А. Ф. Линенко. – К., 1996. – 403 с.

3. Сластенин В. А. Формирование личности учителя советской школы в процессе профессиональной подготовки / В. А. Сластенин. – М. : Просвещение, 1976. – 158 с.

4. Козлова О. Г. Подготовка учителя до інноваційної діяльності в системі післядипломної освіти: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.01 / О. Г. Козлова. – К., 1999. – 235 с.

5. Кловак Г. Т. Генеза підготовки майбутнього вчителя до дослідницької педагогічної діяльності у вищих педагогічних навчальних закладах України (к. ХІХ-ХХ ст.): автореф. дис.. на здобуття наукового ступеня доктора пед. наук / Г. Т. Кловак. – К., 2005. – 40 с.

6. Богданова І. М. Оновлення професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів на основі застосування інноваційних технологій / І. М. Богданова // Педагогіка і психологія. – 1997. – № 4. – С. 174 – 184.

7. Гончарова О. А. Педагогічні умови підготовки майбутнього вчителя іноземної мови до інноваційної діяльності : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04/ О. А. Гончарова. – К., 2008. – 221 с.

8. Чорней І. Д. Формування готовності студентів до інноваційної виховної діяльності з молодшими школярами у процесі педагогічної практики : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: 13.00.07 „Теорія і методика виховання” / І. Д. Чорней. – Київ, 2012. – 20 с.

Гончарова О. А.

Мотиваційний компонент готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності

У статті наведено теоретичний аналіз поняття готовності майбутнього вчителя до інноваційної діяльності, надано детальну характеристику мотиваційного компоненту вищезазначеної готовності. Висвітлено погляди сучасних вітчизняних та зарубіжних науковців на проблему впровадження нововведень у навчально-виховний процес і створення відповідної бази для підготовки вчителя до використання новацій у професійній діяльності. Надано власне трактування поняття готовності вчителя до інновацій, яка проявляється у спрямованості його дій на постійне вдосконалення, оптимізацію та оновлення професійної діяльності через поінформованість про закономірності та сучасні тенденції розвитку освіти, нові технології та авторські методики навчання та виховання, нововведення та новації у сфері педагогічної діяльності. Вказано на соціальні установки, інтереси, потреби, мотиви, які сприяють формуванню готовності майбутнього педагога до роботи в інноваційному режимі, проаналізовано сутність професійної етики, професійно-педагогічних ідеалів, поглядів, принципів, переконань, які лежать в основі ціннісно-професійної орієнтації майбутнього вчителя ініціюють готовність діяти відповідно до них. У статті представлено результати констатувального експерименту щодо виявлення рівня сформованості мотиваційного компоненту готовності до інновацій у сучасного студента, надаються висновки та окреслено подальші перспективи дослідження.

Ключові слова: інноваційна діяльність, готовність, майбутній вчитель, мотиваційний компонент готовності до інновацій.

Гончарова О. А.

Мотивационный компонент готовности будущего учителя к инновационной деятельности

В статье представлен теоретический анализ понятия готовности будущего учителя к инновационной деятельности, содержится подробная характеристика мотивационного компонента вышеупомянутой готовности. Освещены взгляды современных отечественных и зарубежных ученых на проблему внедрения нововведений в учебно-воспитательный процесс и создание соответствующей базы для подготовки учителя к использованию новаций в профессиональной деятельности. Представлено собственную трактовку понятия готовности учителя к инновациям, которая проявляется в направленности его действий на постоянное совершенствование, оптимизацию и обновление профессиональной

деятельности через осведомленность о закономерностях и современных тенденциях развития образования, новые технологии и авторские методики обучения и воспитания, нововведения и новации в сфере педагогической деятельности. Представлены социальные установки, интересы, потребности, мотивы, способствующие формированию готовности будущего педагога к работе в инновационном режиме, проанализирована сущность профессиональной этики, профессионально-педагогических идеалов, взглядов, принципов, убеждений, которые лежат в основе ценностно-профессиональной ориентации будущего учителя и инициируют готовность действовать в соответствии с ними. В статье представлены результаты констатирующего эксперимента по выявлению уровня сформированности мотивационного компонента готовности к инновациям у современного студента, предоставляются выводы и очерчены дальнейшие перспективы исследования.

Ключевые слова: инновационная деятельность, готовность, будущий учитель, мотивационный компонент готовности к инновациям.

Information about the author

Honcharova Olha Anatoliyivna, Deputy Director of the Institute of Social Pedagogical and Art Education, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor of the Department of English Philology and English Language Teaching, Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University.

The article was received by the Editorial Office on 10.09.2013

The article was put into print on 27.12.2013

Peer review: Zhuravl'ova L. S., Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor